

Vždycky se sluší modliti,
a nepřestávati,
hlas Ježiše slyšeti,
což věrným ráčil zůstaviti.

Když po Své slavné večeři
do zahrady se bral,
tuť otcí i mateři,
i všem věrným ku příkladu dal,

Aby dítky své učili,
s nimi se modlili,
ve dne v noci prosili,
bez přestání tloukli, volali.

Časem večerním Ježíš Pán
bral se k modlení sám,
pojav Petra, Jakuba,
Jana, syna Zebedeova.

Řka: Smutná, truchlá duše má,
již mi smrt' nastává,
duch jest hotov zajisté,
tělo mé čije muky těžké.

Učedníkům nedal spáti,
kázal se modliti,
potrvejtež a bděte,
Otcí nebeskému se modlete.

Otče můj, jestli podobné,
dejž, ať mne pomine
kalich umučení,
staň se vůle Tvá, zhledniž na mne.

Anděl z nebe ho posilnil,
aby to vyplnil,
proč ho Bůh Otec poslal,
aby se muk, smrti nelekal.

Petra s učedníky trestal,
že se nemodlili,
řka: Bděte, modlete se,
byste v pokušení nevešli.